

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Mihaila, V. Sîrbu, A. Minciuna)

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Mihaila, V. Sîrbu, A. Minciuna)

DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Radu Bulat și avocatul Igor Isac,

în cauza, la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Bulat împotriva
Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului General al
Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la
anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea plăților restante
la salariu,

la cererea de revizuire depusă de Radu Bulat împotriva deciziei din 06
septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

împotriva încheierii din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2016 Radu Bulat a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului General al
Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând anularea
ordinului nr.368 ef din 17 iunie 2016, emis de către Inspectoratul General al Poliției
al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin care a fost dispusă
concedierea sa din funcția de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire
penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun.Chișinău a
IGP, restabilirea în funcția de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire
penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun.Chișinău a
IGP, încasarea de la pârâți a plății salariale restante pentru perioada 17 iunie 2016 și
până la emiterea hotărârii instanței de judecată, încasarea cheltuielilor de judecată și
a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-
a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Radu Bulat
împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului
General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu
privire la anularea ordinului nr. 368 ef din 17 iunie 2016 emis de către Inspectoratul

General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, restabilirea în funcție și încasarea plăților restante la salariu.

Prin decizia din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Radu Bulat și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin încheierea din 17 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat ca fiind inadmisibil recursul declarat de către Radu Bulat.

La 26 octombrie 2018, Radu Bulat și avocatul Igor Isac au depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei și reținerea cauzei pentru examinarea apelului declarat de Radu Bulat împotriva hotărârii din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea cererii de revizuire s-a invocat că prin decizia din 03 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a decis încetarea procesului penal intentat în privința sa cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin.(2) lit.b¹) Cod penal, în temeiul art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Totodată, a menționat că în ordinul nr.368 ef din 17 iunie 2016, emis de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, s-a indicat precum că nu ar fi denunțat actele de corupție de care a luat cunoștință în perioada 02-29 mai 2016, nu a întreprins măsuri de prevenire și de combatere a faptelor de corupție cu tolerarea lor, nu a informat superiorii și organele competente despre actul de corupție devenit cunoscut. Or, prin decizia irevocabilă din 03 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție nu s-a constatat comiterea anumitor acte de corupție, circumstanțe ce în opinia sa dovedesc caracterul ilegal al ordinului Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și aplicarea abuzivă și neîntemeiată a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Radu Bulat împotriva deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

La 27 decembrie 2018, Radu Bulat și avocatul Igor Isac au declarat recurs împotriva încheierii din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, admiterea cererii de chemare în judecată cu privire la anularea ordinului nr.368 ef din 17 iunie 2016, emis de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin care a fost dispusă concedierea sa din funcția de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun.Chișinău a IGP, restabilirea în funcția de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun.Chișinău a IGP, încasarea de la pârâți a plății salariale restante pentru perioada 17 iunie 2016 și până la emiterea deciziei instanței de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că poziția instanței precum că soluția instanței de judecată nu a fost bazată pe sentință, însă pe aprecierea laturii civile a

acțiunilor revizuentului prin prisma prevederilor Codului Muncii și ale Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, contravine logicii juridice, deoarece urma să fie axată pe aprecierea laturii disciplinare și nicidecum laturii civile. Or, aceasta este o motivare divergentă, iar motivarea soluției pronunțate constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției. Dealtfel, jurisprudența CtEDO atestă că motivarea insuficientă a hotărârilor judecătorești este o problemă generală a sistemului judecătoresc național.

De asemenea, a indicat că instanța a conchis că cererea de revizuire nu se încadrează în prevederile art. 449 Cod de procedură civilă, fără a lua în considerare faptul că ordinul nr.368 ef din 17 iunie 2016 se baza inclusiv pe încălcarea art. 28 alin.(1) lit. g) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 care prevedea că polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte. Or, a fost învinuit anume în comiterea infracțiunii de abuz de serviciu, iar instanța a decis încetarea procesului penal intentat în privința lui Radu Bulat privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin.(2) lit.b¹) Cod penal, în temeiul art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală. La fel, instanța nu a luat în considerare și faptul că ordinul nr.368 ef din 17 iunie 2016 s-a bazat inclusiv pe încălcarea pct. 15 lit. i) și j) al Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, care prevedea că colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție. Or, a fost învinuit anume de comiterea unei infracțiuni de corupție, iar instanța a decis încetarea procesului penal intentat în privința lui Radu Bulat privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin.(2) lit.b¹) Cod penal, în temeiul art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Concomitent a declarat că art. 6 § 1 CEDO garantează dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat încheierea contestată la 28 noiembrie 2018, iar Radu Bulat și avocatul Igor Isac au declarat recurs la 27 decembrie 2018.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei încheierii participanților la proces la 29 noiembrie 2018, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.22) și a fost recepționată de către recurent la 13 decembrie 2018, conform ștampilei oficiului poștal aplicată pe plicul anexat în copie (Vol.II, f.d.45). Astfel, recursul declarat la 27 decembrie 2018, este în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Art. 447 lit. b) Cod de procedură civilă prevede că sunt în drept să depună cerere de revizuire părțile și alți participanți la proces.

Din materialele cauzei rezultă că la 26 octombrie 2018 Radu Bulat și avocatul Igor Isac au depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, reținerea cauzei pentru examinarea apelului declarat împotriva hotărârii din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (Vol.I, f.d. 198-209).

Ca temei de drept, revizuentul a invocat art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, adică anularea ori modificarea hotărârii, sentinței sau deciziei instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Radu Bulat împotriva deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău (Vol. II, f.d.19-21).

Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de revizuire privind respingerea ca fiind inadmisibilă a cererii de revizuire depuse de Radu Bulat împotriva deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În această ordine de idei, Colegiul reiterează că prin decizia din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a cărei revizuire se cere, s-a respins apelul declarat de Radu Bulat și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (Vol.I, f.d.161-165). Or, prin hotărârea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Radu Bulat împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului nr. 368 ef din 17 iunie 2016 emis de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, restabilirea în funcție și încasarea plăților restante la salariu (Vol.I, f.d. 122, 127-133).

Colegiul notează că la declararea revizuirii, revizuentul/recurent a invocat că prin decizia din 03 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de Radu Bulat și a fost casată sentința din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău și decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău; a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Radu Bulat privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin.(2) lit.b¹) Cod penal, în temeiul art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală.

În acest sens, pornind de la constările indicate în ordinul de sancționare nr. 368 ef din 17 iunie 2016 al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova referitor la denigrarea gravă a imaginii poliției în societate, revizuentul/recurent pretinde că prin decizia din 03 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a concluzionat că învinuirea adusă lui Radu Bulat, precum că acțiunile sale au dus la cauzarea daunelor considerabile intereselor publice exprimate prin discreditarea gravă a autorității și imaginii Ministerului Afacerilor

Interne al Republicii Moldova, sunt de o natură generală, vagă, neclară și imprevizibilă, iar legea a fost interpretată extensiv și defavorabil lui Radu Bulat.

La fel, revizuentul/recurent a menționat că în ordinul nr. 368 ef din 17 iunie 2016 s-a relevat că nu a denunțat actele de corupție de care a luat cunoștință în perioada 02-29 mai 2016, nu a întreprins măsuri de prevenire și combatere a actelor de corupție, cu tolerarea lor, nu a informat superiorii și organele competente despre actul de corupție devenit cunoscut. Însă, în decizia din 03 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, nu s-ar fi constatat comiterea unui anumit act de corupție.

La acest capitol, Colegiul apreciază ca fiind corect raționamentul instanței de revizuire precum că soluția instanței de judecată nu s-a axat pe sentința emisă, însă pe acțiunile revizuentului prin prisma prevederilor Codul Muncii al RM și ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Or, faptul necondamnării persoanei într-o cauză penală, nu exclude aplicarea sancțiunilor disciplinare în ordine civilă, în condițiile în care legislația în vigoare permite aplicarea sancțiunilor disciplinare de către angajator pentru abaterile disciplinare comise.

Dealtfel, art. 55 alin. (8) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, în vigoare la data aplicării sancțiunii disciplinare, statua că aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă.

Corelând conținutul cererii de revizuire cu situația de fapt, cu normele de drept pertinente speței și criticile formulate în recursul declarat împotriva încheierii de respingere a cererii de revizuire, Colegiul reliefă că instanța a răspuns motivelor revizuentului invocate în cererea de revizuire în măsura care permite legislația în vigoare, pornind de la faptul că motivele de revizuire sunt limitative. Or, revizuentul/recurent nu a supus analizei decât niște constatări din ordinul de sancționare în raport cu decizia din 03 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, care în opinia sa nu ar dovedi decât caracterul ilegal al ordinului de sancționare.

Mai mult decât atât, Colegiul precizează că recurentul a invocat ca temei de revizuire art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, or, instanța de revizuire corect a reținut precum că cererea de revizuire nu se încadrează în prevederile art. 449 Cod de procedură civilă, în condițiile care, temei de aplicare a sancțiunii disciplinare nu a constituit un act judecătoresc. Dealtfel, nici drept temei pentru emiterea actului de dispoziție a cărui revizuire se solicită, nu a servit o sentința judecătorească, or, revizuentul/recurent a pretins revizuire pornind de la încetarea, prin decizia din 03 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a procesului penal intentat în privința sa privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin.(2) lit.b¹) Cod penal, în temeiul art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală.

Subsecvent, Colegiul reiterează că revizuentul/recurent prin revizuirea declarată și recursul depus, nu a analizat decât niște constatări extrase din textul ordinului de sancționare în raport cu decizia de încetare a procesului penal și care în opinia sa ar justifica caracterul ilegal al ordinului de sancționare, însă revizuentul/recurent a omis faptul că la baza sancționării disciplinare nu se află un act judecătoresc emis într-o cauza penală intentată în privința sa.

În mare parte criticile recurentului vizează de fapt netemeinicia soluției din apel, iar acestea nu pot fi reținute, deoarece instituția revizuirii are cauze expres și

limitativ prevăzute de dispoziția art. 449 Cod de procedură civilă. Or, urmând acest raționament, prin orice temeii de revizuire se redeschide o procedură judiciară, adică în final se încalcă securitatea raporturilor juridice. Respectiv nu poate fi invocată nemotivarea soluției pronunțate de către instanța de revizuire, în condițiile în care s-a răspuns la întrebările formulate pornind de la condițiile de admisibilitate.

Dealtfel, prin intermediul revizuirii nu pot fi supuse atenției cauzele de recurs, deoarece s-ar încălca autoritatea de lucru judecat și principiul securității raporturilor juridice în materie civilă.

Mai mult decât atât, prevederile Codului de procedură civilă obligă instanța, care efectuează revizuirea, să examineze două aspecte: admisibilitatea cererii de revizuire și analiza pe fond a cauzei. Cu privire la admisibilitatea cererii de revizuire, legiuitorul a prevăzut în mod expres condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoana interesată și anume invocarea unui temeii expres prevăzut de legea procesuală și respectarea termenului de prescripție în care poate fi solicitată revizuirea.

Așadar, instanța de revizuire pornind de la condițiile de admisibilitate, nu a constatat prin prisma temeiiurilor stabilite exhaustiv de lege motive ce ar fi determinat admiterea cererii de revizuire.

La caz, prezintă importanță și faptul că procedura de revizuire prevăzută la art. 449-453 Cod de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice care înseamnă, conform jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, inter alia, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată, ca excepție de la acest principiu este doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cazul *Brumărescu contra României* nr. 28342/95; cazul *Roșca contra Moldovei* nr. 6276/02).

În cadrul unui proceduri de revizuire, pot fi corectate erorile judiciare, omisiunile justiției și asigura respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Implicit, la stabilirea temeiiurilor de revizuire este necesar ca legiuitorul să urmărească menținerea unui echilibru între respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat cu menținerea încheierii din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Radu Bulat și avocatul Igor Isac.

Se menține încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza, la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Bulat împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea plăților restante

la salariu, la cererea de revizuire depusă de Radu Bulat împotriva deciziei din 06 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh